

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سید ملک
۰۴ جولای ۲۰۲۱

سید ملک

هست اندر سینه من بانگ سور ملتی بینم که دارد قصد گور

نالہ را هرچند می خواهم که پنهانش کنم سینه می گوید که من تنگ آمدم فریادکن

صحنه های دردناک، کشنده، بیداد فقر، شیوع وبیداد گرونائی، مردم درگیر مانده در بلاهای همه بعدی و همه جانبه. چنان بر تابلوی بینش من رنگ تیره می زند که به تنگ آمده و می گویم:

کاش چرخ از حرکت خسته شود در فابریک فلک بسته شود

تحقق عدلت در جهان ماده ناممکن است اما بیداد همه بعدی بدبختی ها هم تحمل را طاق می سازد. این که مقصر کیست؟ مشخصاً عقب ماندگی ذهنی است که جامعه در آن درگیر است یعنی نه مذهبی اش مذهبی است نه سیاسی اش سیاسی و حرف در زمینه زیاد است.

اما آنچه مشخص است وظیفه ما مردم که در بیرون نشسته ایم چیست؟

دیدگاه من اینست

هر که از پول بگذرد، مرد آن بود.

باید کمیته های تعاونی به هرولایت ساخته شده و اگر مجموعه خارج نشین ها که شاید صد الی دوصد هزار نفر باشد فی نفر پینجاه دالر انداز و مواد خوراک خریداری و از کمیته های تعاونی این کشور ها خواسته شود تا خریداری مواد متذکره را امن حیث تعاون بشری به دست گرفته و در کشور مانتقسیم نمایند /چه من به پیامبر افغان اعتبار ندارم/.

فکرمی کنم کمیته های بشردوستانه این کشور ها این عمل را بپذیرند.
من شخصا باهمین عاید نا چیز حاضرم سهم را ادا کنم.
نوشته فوق به خاطر دیدن صحنه ای بود که خبرنگار بامرد معمري مصاحبه کرد که فرزندش در اردوی ملی شهید
وگریه می کرد که بامنزل کرائی حاضر است کار کند اما کار پیدا نمی شود وخواهر چهارده ساله این سرباز را نشان
داد که گریه می کرد برادرش تاحیات داشت در اثنای رخصتی برایش پول می داد.
دبدن ابن صحنه مرا واداشت بگویم که نه حصول بهشت باجوی شیر و عسلش ارزش این صحنه را دارد و نه هم تاج
وتخت قدرت در وطن!